

להנחה, שנחלה אחת תיכנס לאחרות כפולת, שחרי כל תחום מיוחס באופן ברור לשפט מסוים. אף בדוגמאות היחידה, שבה עוסקים הכתובים באופן מפורש בתמורות שהלו בגבולות שבין שבטים, הינו ביה"ז 8–9, יז 10–א, מיוחס התחום הנדון שם באופן חרימשטי לשבט אפרים. תוך קביעה, שהאזור המתואר לארכו של גבול זה הוא בתווך נחלה מנשה במובן זה, שהתחומים הללו היו קודרי לנו למנשה, ואילו עכשו הם בנחלת אפרים.

עיוון מודוקדק בכתביהם הנוגעים לנחלות מנשה, ישכר ואשר מלמדנו, שנחלה מנשה לא חדרה לתוכה נחלותיהם של ישכר ואשר, אלא פגעה בהן, ויש להבין את הכתוב כאילו נאמר: "ויהי למנשה [בפיגוע] בישכר ובאשר בית שאן ובנויות ויבלעם ובנויות וגו'", או בדומה לכך. לשון קדרה זו תואמת גם את דרך התיאור בפסוקים יז א, 10, שם. ומן הרואוי להשווות לכך את האמור בשוף' א 27 ובדה"א 29. לפיקך מתבטלת ההשערה בעניין החקף המופרו של נחלה ישכר, המשתרעת, כאמור מזפון למנשה, והעיר הדרומית-מזורחת ביותר של היה זירעאל. אמן אולבריט לא עסוק בשאלת פירושו של הכתוב ביה"ז 11, אבל הוא צדק בהתוויות המסגרת הכלכלית לנחלה ישכר⁹. לאורן של מסקנות אלו אין אפילו יסוד לוחות את גינון עם עינ'גניטם.

9. לא נדון כאן בבעיות כליליות של נחלה ישכר והיקפה בשאר גבולותיה.

שתי הערות למטבעות המלך אגריפס השני

amate

א) בספרו על מטבעות היהודים מתאר מאדן¹, בין השאר, מטבע, שבצד-הפני שלה טבוע דראש של מלך, ולידו התאריך LE ("שנת 5"), ואילו על גבה² טבעות שתי קרינישפער. לדעתו של מאדן, פניו המלך שבמטבע זו הם של אגריפס הראשון. ריפנברג³ היה סביר, שאין היא נמנית עם מטבעות אגריפס הראשון, והואיל ופנוי המלך שעלייה הם של אגריפס השני, והוא נטבע על-ידיונו בשנת 60 לספה"ג, הינו כשייה בן שלושים ושלוש. — אולם לאחר התבוננות מודוקדת בתצלום המטבע וכן במטבע נוסף, שנרכשה על-ידי ריפנברג ושםקורה בפניאס⁴, נתברר, שאין

F. Madden, *Coins of the Jews*, Boston 1881, p. 134. 1

.2. א. ריפנברג, *מטבעות היהודים*, 1947, מס' 74.

A. Reifenberg, *Portrait Coins of the Herodian Kings*, London 1935, 3

p. 8

A. Reifenberg, *Israel's History in Coins*, London 1953, p. 28, No. 17.4

שתי העורות למطبوعות המלך אגריפס השני

אפשרות לקבל את דעתו של רייןפנברג, שכן בשתי המطبوعות מופיעים פניו נער בגיל צער. לנו נראה, שהמطبع נטבעה על ידי אגריפס הראשון בשנת מלכותו החמישית, ככלומר, בשנת 42 לסתפה"ג, והדיוקן שעליה הוא של יורש-העוצר הצעיר אגריפס השני, שהיה אז בן 15 שנה! ויתר על כן: קריאה נכונה של הכתובת על פניו המطبع מאשרת הגהה זו:

ΑΓΡΙΠΠΑΝ[IOVO ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΡΙΠΠΑ

אגריפס בנו של המלך אגריפס

ב) בשנת 1943 נתפרסמה על ידי לדרר⁵ מطبع, שנחשה בעינוי לטיפוס בלתי-ידוע של אגריפס השני. הוא שיער, שעל פניו המطبع טבוע דיוקנו של נרון קיסר, ואילו על גבاه — דקל וכותבת BAAIP. לדרר אף קבע, שעל גבاه של המطبع רשות התאריך IB (כלומר, 12). — עד כמה שידוע לנו, לא נמצא עד כה כל מطبع של אגריפס השני עם תאריך ועם דיוקן של נרון.⁶ מהברה של רשימה זו בדק אותה במויאון ההיסטורי בברן, והנה נתחוור לו, לאחר עיון מדויק, שעלי פניו המطبع טבע במשותף במזוזה תאריך ובכתובת אוטיות מסביב לדמותו: ס. Δ, שיש בהן טבעו דיוקנו של דומיטיאן, ואנו נותרו שתי אוטיות מסביב לדמותו: Σ, KE, משום זיהוי ודאי של שם הקיסר. על גב המطبع טבעו דקל, עם התאריך KE, השנה העשרים וחמש למלכות אגריפס השני (בהתאם למניין השנהים, שפתחו חיינו), השנה העשרים וחמש למלכות אגריפס השני (בהתאם למניין השנהים, שפתחו בו בשנת 61 לסתפה"ג). מطبع זה, שהטיפוס שלו ידוע לנו זה זמן רב,⁷ נטבעה בשנת 85 לסתפה"ג. היא נשתרמה באופן גרווע: פניה שחוקים כמעט לחולטין, והאשכול הימני של הדקל שעלה גב המطبع נראה לדרר כאות I מטוושתת, בעוד שהאות K (שגם היא מטוושתת) נראית לו כי-B. האות E, השיכת לציון התאריך, ננדחת. הוואיל והדקל אינם טבוע במרכז המطبع, כי הטובע הסיט קצת את הרושמה הגדה בשעת הטבעה.

Ph. Lederer, *Neue Beiträge zur Antiken Münzkunde*, Bonn 1943, 5 Tafel VI, No. 100
6. המطبع עם התאריך ΙΔΙ והכתובת ΝΕΡΩΝΟ ΚΛΑΒΟΙΟΥ מطبعו אינו שייך למطبوعות אגריפס השני. ראה: י. מישן, הכרונולוגיה של מטבעות בitemhorodotis, ארץ-ישראל, ה, עמ' 111, העלה 74.
7. א. רייןפנברג, שם, מס' 102.